

at se efter i Telefonbogen kom hun paa hans Navn, og ringede saa Statstelefonen op.

I Løbet af den halve Time, hun maatte vente, ringede det en Gang stærkt paa Forstuedøren. Det var Pastor Gaardbos bondeagtigt vedholdende Kimen. Hun kendte den straks, men maatte dog samle sig, før det rigtig vilde gaa op for hende, hvem det var. Nu huskede hun ogsaa, at hun havde ventet ham. Men som alt, hvad der laa forud for Asmus Hagens Besøg den foregaaende Dag og Nattens Oplevelser, var han allerede bleven en Erindring, der hørte en drømmefjern Fortid til.

Da Pigen kom gennem Stuen for at gaa ud og lukke op, sagde hun til hende:

»Jeg er ikke hjemme for nogen . . . absolut ikke for nogen, hvem det saa er.«

Hun hørte godt, at der blev snakket længe derude i Forstuen; men hun interesserede sig ikke for at høre efter, spurgte heller ikke Pigen ud, da Præsten var gaaet.

Kort efter ringede Telefonen.

»Er det Doktor Mikkelsen?«

En kvindelig Stemme svarede: »Doktoren er kørt ud . . . Men det er jo København, jeg taler med . . . Saa er det vel sagtens fra Professor Hagen?«

Jytte svarede ja.

»Saa har jeg en Besked at bringe fra Doktoren.